

Advies van 17 december 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. S.S. van Gijn, advocaat te Amsterdam,

tegen:

[naam],

geboren in [jaar], overleden in [jaar],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde,

vanaf [datum] tot [datum] rector van het [naam] in [plaats].

1. De procedure

1.1. Het klaagschrift met bijlagen is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 10 april 2012. Op 2 juli 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift met een bijlage ingekomen van mgr. Dr. [naam], vicaris-generaal van het Bisdom Roermond.

1.2. Op 31 oktober 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden. Voor de zitting zijn van klager twee nadere verklaringen ontvangen. Mgr. [naam] heeft daarop bij brief van 25 oktober 2012 gereageerd. Klager is ter zitting verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van Gijn voornoemd. Namens het Bisdom zijn verschenen mgr. [naam] voornoemd, vergezeld door de heer Rutten.

1.3. Ter zitting is door het Bisdom toegezegd dat nader onderzoek zou worden verricht naar het directeurschap van aangeklaagde van het diocesaan missiebureau. In een brief met bijlagen van 23 november 2012 heeft het Bisdom de resultaten van het nadere onderzoek uiteengezet. Mr. Van Gijn heeft daarop met een brief van 3 december 2012 met een bijlage gereageerd.

2. De klacht

2.1. Klager was, midden jaren '50 van de vorige eeuw, misdienaar in het [naam] in [plaats]. Aangeklaagde was rector van dat klooster en priester.

Aangeklaagde straffe geregeld klager of één van de andere misdienaars door hen op de billen te slaan. De jongens moesten dan op de bidstoel in de sacristie zitten en werden van achteren geslagen door aangeklaagde. Eenmaal moest klager nablijven en op voornoemde wijze op de bidstoel gaan zitten. Klager kreeg echter geen slaag; aangeklaagde trok de broek van klager naar beneden en friemelde aan de blote billen van klager en aan diens geslachtsdelen.

Klager heeft direct over het misbruik verteld aan zijn moeder. Die reageerde volledig overstuur. Daardoor werd de verbijstering bij klager nog groter. De moeder van klager meldde het misbruik diezelfde dag bij deken [naam]. Deze ontbood de volgende dag klager en onderwierp hem aan een kruisverhoor. Later hoorde klager van zijn ouders dat aangeklaagde was overgeplaatst naar [plaats]. Ook zou aangeklaagde geen missiewerkzaamheden meer mogen uitvoeren.

2.2. Klager was zeer onder de indruk van de reactie van zijn moeder op zijn relaas over het misbruik. Het leek of voor zijn moeder de wereld instortte. Klager is op een pijnlijke manier ondervraagd door deken [naam]. Het leek volgens klager een inquisitie.

2.3. Klager wil (financiële) genoegdoening.

3. De reactie

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Mgr. [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik. Ook het nadere onderzoek heeft niets opgeleverd op dat punt. Duidelijk is wel dat het verloop van de carrière van aangeklaagde verbrossend is. Hij kwam vaker in conflict met zijn meerderen.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedureklachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk. Volgens artikel 1.3. van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3. van de Procedure.

4.3. Als steunbewijs voor zijn klacht heeft klager verklaringen van zijn broer [naam] en voorts van zijn partner mevrouw [naam] (hierna: '[naam]') en van een vriend, de heer [naam] (hierna: '[naam]') overgelegd. [naam] en [naam] verklaren dat klager hun reeds lang geleden over het misbruik heeft verteld. De broer van klager verklaart over de reactie van hun moeder op iets dat klager haar vertelde toen hij huilend terugkwam na de mis te hebben gediend.

4.4. Voornoemde verklaringen van [naam] en [naam] vloeien voort uit de eigen verklaring van klager. De verklaringen maken aannemelijk dat klager misbruik is overkomen, maar

bieden geen steunbewijs voor de onderhavige specifieke klacht. De verklaring van de broer van klager sluit aan bij het relaas van klager op het punt van de reactie van hun moeder. Over het misbruik als zodanig biedt die verklaring echter geen steunbewijs. Voor het overige is geen steunbewijs voorhanden.

4.5. De verklaring van klager is oprecht op de Klachtencommissie overgekomen. De Klachtencommissie heeft echter, gelet op het vorenstaande, moeten vaststellen dat onvoldoende feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de verklaring van klager kunnen ondersteunen. Voor de feiten als door klager gesteld is derhalve onvoldoende bewijs gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard.

4.6. Omdat aangeklaagde in de periode waarop de klacht ziet onder de verantwoordelijkheid van het Bisdom Roermond viel, wordt dit advies aan de betreffende Bisschop uitgebracht.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Roermond de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 17 december 2012 door mr. C.C. de Rijke-Maas voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en W.A.M.C. Mol, leden, bijgestaan door mr. M.J.C. van Leeuwen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de de Bisschop van Roermond en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.